

Samtykke i Kjøbstædernes Politivedtægter optages Bestemmelser om Tilsyn med løsagtige Fruentimmer.

Ligesom Regulativet efter Lov af 11te Februar 1863 § 8 kunne imidlertid ogsaa disse Bestemmelser kun angaa den autoriserede Prostitution. Politiet i Kjøbstæderne vil overfor den hemmelige Prostitution, der efter de foreliggende Oplysninger er i Stigen i de fleste Kjøbstæder og navnlig fremtræder i Skikkelse af Opvartningspiger i Værtshuse og omreisende Sangerinder, være saa godt som aldeles magtesløs, og for saa vidt flattere stillet end Politiet i Kjøbenhavn, som det end ikke i en tidligere Retstilstand kan søge en Støtte for en bestemt Indsættelse mod Løsagtigheden.

Politiet har ligeoverfor den tiltagende Prostitution ikke anden Myndighed end at give de Fruentimmer, der vække dets Mistanke, Advarsel i Overensstemmelse med Straffelovens § 180, og naar denne Advarsel overtrædes og det lykkes at tilvejebringe Bevis herfor, da at bringe Sagen for Domstolene. Men haade viser Erfaringen, at Domstolene i slige Sager ere meget lemfældige og i Almindelighed indskrænke Straffen til nogle Dages simpelt Fængsel, en Straf, som kun gjør lidet Indtryk paa de Personer, der her handles om, og selv om en strengere Fængselstraf anvendtes, er det dog mere end tvivlsomt, om saadan Straf er et tilstrækkelig affrækkende Middel for disse Personer til at bevirke, at de enten ophøre med deres løsagtige Erhverv, eller for at kunne drive det straffrit underkaste sig Politiets Myndighed ved at lade sig indskrive blandt den offentlige Prostitutions Medlemmer; men imidlertid er Samfundet udsat for alle de Farer, der ere forbundne med den fra slige Fruentimmer udgaaende Smitte. Det er i sanitær Henseende for Samfundet langt vigtigere, at de løsagtige Fruentimmer blive underkastede en regelmæssig Lægeundersøgelse end, at de blive straffede, og, naar det derfor ikke tør opstilles som utvivlsomt, at Trusel om Tiltale og Straf er tilstrækkelig til at bevirke, at disse Fruentimmer frivillig underkaste sig Prostitutionsregulativernes Bestemmelser — hvad man vistnok med Sikkerhed kan henægte

— har Samfundet et Krav paa, at der ad anden Vej træffes Foranstaltning til Anvendelse af det eneste virksomme Middel, der kan skjærme det mod den fra Løsagtigheden udgaaende veneriske Smitte, nemlig en regelmæssig Visitation. Dersom Lovgivningen ikke giver Sundhedsautoriteterne den i saa Henseende nødvendige Bemyndigelse, er det at befrygte, at Politiet ved Forholdenes Udvikling vil ligefrem blive tvunget til — saaledes som Tilfældet tilbids har været i Kjøbenhavn og enkelte Kjøbstæder — at søge ad Omveje at naa til en Visitations- og Tvangsmyndighed ligeoverfor de løsagtige Fruentimmer, der mangler sikkert legalt Grundlag og derfor dels vil mangle den Energt og Bestemthed, der gjør enhver Politiforanstaltning dobbelt virksom, dels vil udsætte Fruentimmerne langt mere for at lide under Politivilkaarlighed end, naar Tvangsforholdsreglerne ere hjemlede ved bestemte Lovregler, der tage det tilhørende Hensyn til de retmæssige Krav, der tilkomme den personlige Frihed og Uantastelighed.

Denne Sageres Stilling — paa den ene Side den tiltagende Udbredelse af de veneriske Sygdomme og disses Hovedkilde, Prostitutionen, samt den stigende Fordring om kontrollerende Bestemmelser med Hensyn til denne, paa den anden Side Mangelen af tidsvarende Lovbestemmelser om Tilsyn med den uautoriserede Løsagtighed og Mistlighederne ved at træffe regulerende Bestemmelser for den offentlige Prostitution, naar samtidig den hemmelige Prostitution overlades til sig selv — er Grunden til, at Justitsministeriet har anset det nødvendigt at henvende sig til Lovgivningsmagten for ved Lov at erholde de fornødne Midler til at modarbejde den veneriske Smitte gennem Myndigheden til at bekæmpe og kontrollere den hemmelige Prostitution. Man har ikke overset det Mislige ved at bringe disse Spørgsmaal frem i den offentlige Debat, men de her omhandlede Under ere af en saadan Natur, at de ikke kunne lades upaaagtede, og den Fremgang, som de i den senere Tid have vist sig at tage over hele Landet, tillader efter Justitsministeriets Formenting ikke længere at udsætte at tage Opgaven for, at skaffe Samfundet den fornødne Sikkerhed imod